

[Alfred Jensen.]

en anden Side, nemlig den, at det, man her har taget ind fortrinsvis hos Lønarbejdere, og man har vel ogsaa Lov til at sige fortrinsvis hos arbejdsløshedsforsikrede, vilde have givet et ganske andet Resultat, hvis man ikke havde foretaget Arbejdsfordelingen, men disse Penge var blevet indbetalt til Arbejdsløsheds-kasserne. Saa havde Staten været nødt til at betale et Tilskud i Forhold til det indbetalte Kontingent. Det slipper Staten fuldstændig for nu, og Arbejderne maa selv betale den Arbejdsløshed, som Staten altsaa vilde være kommet til at yde sit Bidrag til, saafremt de 30 000, der her er holdt i Beskæftigelse paa Grund af Arbejdsfordelingen, var blevet overført til den almindelige Arbejdsløshedskontrol og var indgaaet i Arbejdsløshedstallet.

Vi kan heller ikke denne Gang stemme for Lovforslaget. Vi vil stemme imod det, baade paa Grund af Lønskatten og paa Grund af, at Arbejdet fordeles, uden at der gives Lønudligning derfor.

Hassing-Jørgensen: Jeg har ingen Indvending at gøre mod denne Lovs Formaal, tværtimod. Jeg finder, det er et ypperligt Formaal, man her forfølger, og jeg synes ogsaa, det er sket med en ganske antagelig Virkning. Jeg har kun en bestemt Indvending mod dette Forslag, og det er mod Lønskatten.

Jeg har med stor Interesse hørt de forskellige Ordføreres Udtalelser om denne Lønkat. Saa vidt jeg har forstaaet, gaar deres Tanker derom i samme Retning som de Tanker, jeg havde dannet mig om denne Skat, allerede da det tilsvarende Lovforslag blev behandlet i Fjor. Jeg finder ikke, der er nogen principiel Sammenhæng mellem Lovens Hensigt og Midlernes Tilvejebringelse.

Man siger, at en Mand, der har en fast Løn, eller en Mand, som ikke har en fast Løn, men som dog har Løn, at i det hele taget enhver, som er i Arbejde og tjener en Løn, dog maa erkende, at han er bedre stillet end de Folk, som ikke har en saadan Løn, som er arbejdsløse, eller som kommer ind under Arbejdsfordelingsreglerne, og det er naturligvis meget rigtigt, det kan ikke bestrides. Men hvad der gælder disse Folk, gælder jo alle, som overhovedet har nogen Indtægt: at de er bedre stillede end de, der ingen Indtægt har. Man kan ogsaa sige, at den Mand, der har 4 000 Kr. i Indtægt, er bedre stillet end den Mand, der har 3 000 Kr. Men deraf plejer vi ikke at drage nogen

Slutning, vi plejer at overlade til Folk selv, hvor meget de kan indtjene.

Der er ikke nogen Begrundelse for, at den Mand, der tjener 4 000—5 000—6 000 Kr. om Aaret, skal betale til dette Formaal, fordi han har denne Indkomst. Man kan naturligvis sige, at en Tjenestemand eller en Arbejder med et godt fast Arbejde er interesseret i, at andre, som ikke kan faa Arbejde, dog faar det gennem denne Arbejdsfordeling, men han er ikke interesseret i det i den Egenskab, at han selv indtager en Stilling; han er interesseret i det i sin Egenskab af Samfundsborger, han er ikke en Smule mere interesseret i det, end enhver især af os er det. Vi er interesserede i det i vor Egenskab af Samfundsborgere og ikke paa nogen anden Maade. Derfor kan der efter min Mening ikke drages nogen anden principiel Slutning, end at saa maa vi i vor Egenskab af Samfundsborgere deltage i denne Udgifts Dækning, som det sker ved, at en saadan Udgift føres op i Statsbudgettet og dækkes af Skatterne.

Det har interesseret mig at høre de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og Hr. Boeck-Hansen har fremsat, hvori der var en Tendens til at nedsætte denne Lønkat, som overhovedet ingen principiel Begrundelse har. Det ærede Medlem Hr. Rager forsøgte at give en Forklaring, som vist var rigtig: den maa ses som et Produkt af en vis Tendens, som gjorde sig gældende paa et bestemt Tidspunkt. Man har i Regeringskredse altid gjort den Erfaring, at det er meget vanskeligt at imødegaa Krisetilstande uden at komme til at foraarsage Folk Ubehageligheder, og deraf synes man at have draget den Slutning, at det gælder om at være ubehagelig mod saa mange som muligt. Det kan vi ogsaa se, naar vi tager den Buket af Lovforslag, der blev vedtaget samtidig med denne Lov; der er en Tendens til at gøre det ubehageligt for saa mange som muligt. Det er dog ikke en Tendens, man kan oprettholde ret længe. Derfor vil jeg gerne henstille til det Udvalg, der bliver nedsat, at det ikke blot beskæftiger sig med Muligheden af at nedsætte denne Afgift, men at det ogsaa beskæftiger sig med, hvorvidt den overhovedet har nogen som helst principiel Berettigelse.

Bouet: Jeg vil gerne understrege, hvad der allerede er nævnt af forskellige Talere, at denne Lønkat er i høj Grad upopulær, og jeg kan i hvert Fald garantere, at den inden for Funktionærstanden er i